

trošnoj i zapuštenoj opatiji bio je jadan i žalostan. Same vlasti, kad su ih tu smjestile, izjavile su da će im se naći pristojniji stan ili da će se taj popraviti. Ali, uza sve nasto-

Kapela na
Sustjepanskom
grobliju

janje redovnika, nije se ništa učinilo. Stoga, nakon 9 godina jadnog boravka, pokupiše svoje siromaštvo i podoše u Sinj, u nadi da će odanle biti korisniji puku i sebi lakše sagraditi pristojno prebivalište.⁹

2. Drugi dolazak u Split

Na Vodokršće (Sv. Tri Kralja) g. 1715 nalazio se je generalni providur za Dalmaciju i mletački dio Albanije Andeo Emo na konaku kod OO. Franjevaca u novom manastiriću u Sinju. Tu mu stigne glasnik, koji mu javi, da je

ronima, a do pred kratko vrijeme, prije nego se je Split raširio bio je doista udaljen od grada. V. Fabianić, n. mj. 2, 127 sl.; Zlatović, Monografije, 383; Frisković C., Franjevački manastir na Poljudu, u »Novo Doba« uskrsni broj 1936, str. 33—34. Osim toga, u Splitu je, vjerojatno iz vremena sv. O. Franje, još jedan franjevački smaostan, koji drže OO. Franjevcii Konventualci. Zlatović, Monografije, 383.

⁹ Sve su ove potankosti zabilježene u Izvješću O. Andrije Barišića i O. Filipa Šurkovića, eksprovincijala, koje je 29. rujna 1725 poslao defintorij provincije, ovlašten od Prepošt. O. Generala, u Sinj, da ispitaju stanje sinjskog samostana. Obojica su bila odredena za pohod samostana pod mletačkom vlašću. Izvješće se nalazi u provincijalnom arhivu franjevačkog samostana u Šibeniku, Theca II, B 47. V. također Matas, n. mj. 16 sl.; Zlatović, Monografije, s. 265; Franovci, 154 sl.; Marković, Sinj i njegovo slavlje, 30.